

valget paaklagede Misforhold mellem den Styrke Mandstabs af Lægdsrullen, som i Henhold til den gældende Lov om Værnepligt høves til Raadighed ved en Mobilisering, og den Styrke, hvorfor der i Virkeligheden kun høves Brug ved en saadan Lejlighed, vilde jo i Hovedsagen fremdeles vedblive at være til Stede.

Man har derfor ikke kunnet slutte sig til den af Udvalget tilraadede Vending af Udrustningsplanen.

Genstillingen ad § 6 indeholder endnu nogle Bemærkninger vedrørende Mandstabs første Uddannelse ved Eksercerskolen i Land. Udvalget udtaler herom:

„Med Hensyn til den første Uddannelse ved en Eksercerskole i Land maa man betone det i vor Tid unødvendige i, at denne udstrækkes til at være indtil 2 Maaneder — særligt for den Del af Mandstabet, der senere uddannes paa Togt, — for at naa det noget forældede Maal at uddanne Søværnepligtige i „Kompagni Læren“, i den i den seneste Tid indførte Bajonetsægtning eller i Behandlingen af alle forskellige Kanonsystemer m. m.

I Forhold til den fortvarige Uddannelses-tid bliver dette tidsspildende, derfor tør kostbart og lidet stemmende med den megen Bægt, der lægges paa, at hver enkelt Mand ved Mobilisering møder paa sin bestemte Plads og til den bestemte Gerning og i det samme Skib, hvor han har faaet sin hele Special-Uddannelse.“

Tidsbestemmelsen „indtil 2 Maaneder“, som jo i øvrigt kun fastsætter den øvre Grænse for Skolernes Varighed, er gaaet over i Lovforslaget fra den gældende Ordningsslov. Man har imidlertid allerede fra forrige Aar af, væsentlig af økonomiske Hensyn, indskrænket Varigheden til normalt 1 Maaned, men yderligere Reduktion af Tiden kan under nuværende Forhold næppe anses for heldig. Der har derfor herfra intet været at indvende imod, at den omhandlede Tidsbestemmelse i § 6 „indtil 2 Maaneder“ ændres til „indtil 1 Maaned“.

Maar Udvalget derimod i Hovedsagen motiverer den ønskede Reduktion i Skolernes Varighed med, at deres Maal er forældet, saa turde det maasse have været naturliger, om der fra Udvalgets Side var fremkommet en Genstilling om helt at ophæve disse Skoler eller om at ændre Planen for deres Virksomhed. Man maa imidlertid bestemt benægte Rigtigheden af Udvalgets Karakteristik af Skolerne og deres Ordning. Der høves ikke noget forældet Maal for Uddannelsen, Undervisningen maa i det store og hele siges at være tids-

svarende anlagt. Mandstabet er indordnet under forskellige Delinger efter den Specialitet, hvortil de under deres senere Tjeneste skulle henhøre. Der gives kun Artilleridelingen Kanonetsercits, og denne gives kun ved Skiftet om Bord i de Skibe, hvormed Mandstabet senere skal udkommanderes. Det hele er kun et ganske kort Kursus, hvori der gives et orienterende Kendskab til Installationen og Betjeningen af Artillerimateriellet samt Ammunitionstransporten i de nævnte Skibe, for at Mandstabet kan møde ved Kommandoens Hæjsning der om Bord nogenlunde kendt med Forholdene paa dette Omraade, hvad der formentlig er af Betydning lige over for Skibenes hurtigt mulige Kampdygtighed.

Ganske paa samme Maade forholder det sig med Torpedoesercitsen for Torpedodelingens Vedkommende.

Haandvaabenetsercitsen udføres kun med den Model af Vaabnene, som reglements-mæssig er fastslaaet om Bord i Flaadens Skibe eller paa Orlogsværftet.

Marineministeriet stønner derfor ikke rettere, end at Skolernes Ordning netop særdeles vel stemmer med den Bægt, der herfra lægges paa, at hver enkelt Mand ved Mobilisering møder paa sin bestemte Plads og til den bestemte Gerning og i det samme Skib, hvor han har faaet sin hele Special-Uddannelse.

Man skal herefter gaa over til

Genstillingen ad § 9.

Udvalget gør heri opmærksom paa, at Udgiften til de aarlige Udrustninger formentlig ikke i 1896 kan baseres paa Tal og Forhold, der svare til Sejl- og Træstibs-Tiden, altsaa i en Række af Aar ikke have svaret til Virkeligheden, paa Grund af at Besætningerne om Bord i Skibene ere blevne reducerede som Følge af den udviklede Anvendelse af mekanisk Kraft.

Det skal ikke benægtes, at det Beløb af 800,000 Kr., som i Aaret 1880 ved Vedtagelsen af den nugældende Ordningsslov fastsattes som den Udgift, der svarede til Uddannelsen af Stibsbesætninger af tilsammen omtrent 1,200 Mand i 6 Maaneder, ikke længere repræsenterer en Uddannelse af den angivne Størrelse. Grunden hertil er for en stor Del den, at Uddannelsen af den enkelte Mand siden da er bleven dyrere. Uddannelsen i Skydning er bleven forøget, Ammunitionen er bleven dyrere, Torpedoen er bleven et almindeligt Vaaben over hele Flaaden o. s. fr. Man burde vel derfor ogsaa, under Hensyn til at Erfaringerne fra